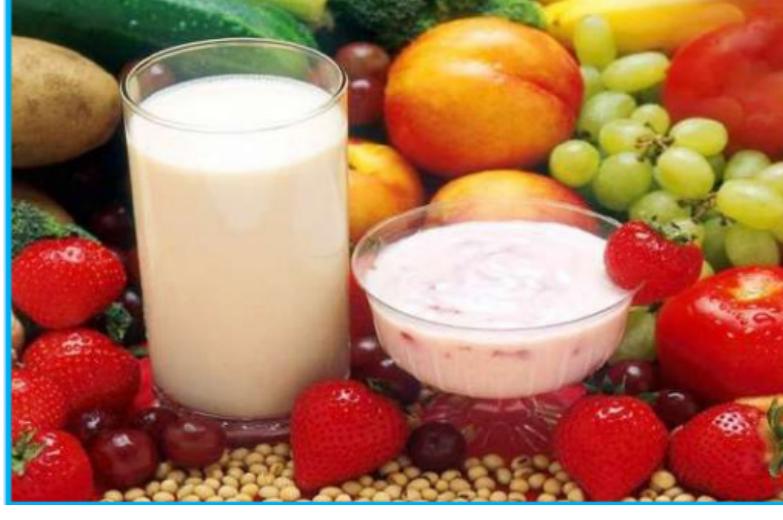

विकासासाठी कर्खवर्खलेले

महाराष्ट्रात एक सामूहिक हुकार निनादला. चृहृदिशांनी त्याचा उमटलेला प्रतिधृती अजूनही विचारस्तव्यात न झालेल्या अनेकांच्या कानांवर आदळला असेल. या महानांदी राज्यातील दशकभर कोटी नागरिकांनी एकाच वेळी सोडलेल्या निःशासा चा हा निनाद होता. या नागरिकांस एकाच वेळी असा निःशास सोडावा असे वाटले कारण बुधवारी होऊ घातलेल्या विधानसभा निवडणुकांचा प्रचार (एकदाचा) संपला म्हणून. या निःशासात निवडणूक आयोग या कथित स्वायत्त यंत्रणप्रति धन्यवादाची भावानाही होती. नुकत्याच झालेल्या लोकसभा निवडणुका अनेक टप्प्यांत घेतल्याचा किंती फटका सत्ताधीशांस बसतो हे सत्य उजागर झाल्याने महाराष्ट्रातील निवडणुका एकाच टप्प्यात घेतल्या गेल्या. ते योग्यच. अन्यथा कान किटवणारी किरकिर आणि कटकट आणखी काळ ऐकावी लागली असती. तेह्वा सत्ताधीशांची सोय म्हणून का असेना; निवडणूकां आयोगाने राज्यात एकाच टप्प्यात मतदान घेतले आणि मराठी जनांचा प्रचारारी प्रवचनानंद सुसह्य केला. या वेळच्या निवडणुकांतील प्रचार पाहून खरे तर प्रत्येक मराठी माणसाचे हृदय अभिमानाने भरून आले असणार. आणि का येऊ नय? प्रचार होताच तसा. त्यातून तो करणायांची तळमळ दिसत होती. त्यांची कष्ट करण्याची तयारी दिसून येत होती. त्यांची लवचीकता समोर येत होती. या सर्वांचे हे निवडणुकीय प्रयत्न एकच एक उद्दिष्टासाठी होते. जणू झऱ्यक तारा समोर आणिक पायतळी अंगारफ या झऱ्यांजी जयजयकारफ काव्यातील वास्तव समोर प्रत्यक्षात यावे, तसेच हे. या सगऱ्यांचे ध्येय एकच. महाराष्ट्राचा विकास. मराठी जनांस एव्हाना या विकासाचा निश्चित अतिरेक होऊन अपचन झाले असणार. सुग्रास झाले म्हणून काय झाले, तेही जास्त पोटात गेले की अपचन निश्चित. तसेच विकासाचेही नव्हे काय? निवडणुकीच्या रिंगणात उत्तरलेल्या प्रत्येकास विकासाचा ध्यास या काळात दिसून आला. इतके सगळे आपल्या विकासासाठी आसुसलेले आहेत हे पाहून अनेकांस किंती धन्य धन्य झाले असेल, या कल्पनेनंही अंगी शहारा यावा. खरे तर आपले विद्यामान सत्ताधीश, भावी सत्ताधीश, कडेकडेचे सत्ताधीश, सत्ताधीशांच्या छत्राखालचे सत्ताधीश आदी. सगऱ्यांस आपल्या विकासाची इतकी चाड आहे ही भावना खरे तर मराठी मनांस झानांदी आनंद गडेफ म्हणत नाचू-गाऊ लावणारी वाटायला हवी. पण तसे होताना दिसत नाही. उलट मराठी मन आणि जन भांबावलेले दिसतात. उदाहरणार्थ इतक्या साच्या विकासाचे करायचे काय, आजच या मंडळींनी इतका विकास करून टाकला तर पुढच्या पिढीस करण्यासाठी हाती राहणार काय असे काही प्रश्न अनेकांस पडलेले दिसतात. प्रदूषित हवामानाच्या प्रदेशातून शुद्ध हवेच्या प्रांतात गेल्यानंतर सुरुवातीला काहीस सर्दी-पडशाचा त्रास होतो. कारण स्वच्छ हवेस हाताळ्याची सवय नसल्याने स्वच्छ हवा मिळाल्यावर फुफ्फुसे गांगरतात. संप्रती समस्त मराठी जनांचे या गोंधळलेल्या फुफ्फुसांसारखे झाले आहे. अविकसित, अविकसित म्हणता म्हणता इतके सारे विकासाभिमुख राजकारणी पाहून झऱ्याता या विकसित महाराष्ट्रात आपले काय होणारफ मराठी असा प्रश्न पहून मराठी मने गांगरलेली दिसतात. या इतक्या साच्या विकासाच्या वाटेवरून निवडणूक प्रचारात घोडडोड सुरु असताना रस्त्यावरच्या मराठी जनांनी काही निरीक्षणे नोंदवली. ती प्रचारसांगताक्षण्याच्या मुहूर्तवर सर्वांसाठी समोर मांडणे हे कर्तव्य ठरते. म्हणजे असे की ही काही या राज्याने अनुभवलेली पहिलीच निवडणूक नव्हे. याआधीही निवडणुका झाल्या आणि यानंतरही (बहुधा) त्या होतील. परंतु प्रश्न असा की याआधीच्या निवडणुकां झऱ्यिकासफ हा मुद्दा नव्हता काय? त्या वेळी आजच्या इतके विकासवादी, विकासस्नेही आणि विकासाभिमुख राजकारणी निवडणुकीच्या रिंगणात नव्हते काय? या प्रश्नाचे उत्तर झऱ्याहोय ते नव्हतेफक असे असेल तर ते का, असा प्रश्न. बहुधा या देशवासीयांस विकास म्हणजे काय हेच मुळात २०१४ नंतर कळाले हे या प्रश्नाचे उत्तर असू शकते. ते गृहीत धरूनच पडणारा पुढचा प्रश्न म्हणजे त्यासही आता दशक उलटले. त्या काळात दोन निवडणुका झाल्या. त्या वेळी हे इतके विकासवादी राजकारणी नव्ही क्वारे तोरे २ ग्रामकालांगाऱ्या तैवातीन ते तैवाती अपार्वीन ते तैवाती पापा

नक्का काठ हात? राजकारणाच्या मदानात त तव्हाहा असताल, ह सत्य. पण मग त्या वेळी या मंडळीनी इतका विकास का नाही केला? या राज्यातील जुने-जांते कांग्रेसी आणि त्यांच्याच गुणसूत्रांचे राष्ट्रवादी यांस एक वेळ यातून वगळू, कारण त्यांनी काही विकास न केल्याने तर नव्यांचा उदय झाला. हे नवे म्हणजे शिवसेना, नवनेतृत्वाची राष्ट्रवादी, तब्यात-मळ्यात खेळणारी मनसे, बहुजन वंचित विकास आधाडी, शेकड्याने उगवलेले अपक्ष आणि या सर्वांचा आश्रयदाता भाजप. हे गेली दहा वर्ष नक्की काय करत आहेत? या सगळ्यांना आताच इतकी विकासाची भूक तीही एकाच वेळी कशी काय लागली? या दहा वर्षांपैकी गेल्या तीन वर्षांत खेरे तर राज्यातील नगरे, महानगरे यांच्या निवडणुका लटकल्या. या महापालिकांतही या विकासवादांचे अनुयायी आहेत. त्यांनी या निवडणुका व्हाव्यात आणि आपल्या विकास-ऊर्मास नगरानगरांतून वाट मिळावी यासाठी काय केले? या काळात राज्याचा विकास हवा तितका होत नसताना या विकासाभिमुख राजकारणांचा विकास मात्र कसा काय भर्योस झाला? महाराष्ट्राच्या आडातच पुरेसा नसलेला विकास या मंडळीच्या अंगणातून मात्र कसा काय दुथडी भरून वाहू लागला? आताच्या निवडणुकीत या मंडळीनी सादर केलेली प्रतिज्ञापत्रे पाहिली की या सगळ्यांच्या विकास-वेगाचा झपाटा पाहून डोऱ्यापुढे अंधारी यावी. स्वतःचा इतका विकासच विकास हे सारे करू शकले ही बाब खचितच कौतुकाची. पण सामान्य मराठी जनाचे उत्पन्न वाढत्या महागाईशी जळबून घेईल इतकेही वाढत नसताना या विकासवादांच्या उत्पन्नात शंभर वा अधिक पटीची कशी काय भर पडते? या मंडळीनी याचे गुपित तरी सामान्य मराठी जनांस सांगावे. तेवढेच त्यांचे भले करण्याची संधी! आणि या निवडणुकीतील दुसरे एक डोऱ्यात भरणरे निरीक्षण म्हणजे सर्व विकासाभिमुख आणि विकासविरोधी राजकारणांकडून एकच एका उद्योगपतीचा वारंवार होणारा उल्लेख. तो पाहिल्यावर या देशात अन्य कोणी उद्योजक, उद्योग समूह ह्यात आहेत की नाही, असा प्रश्न पडल्यास त्यात काय चूक. सध्या राज्याच्या विकासाची सूत्रे हाती असलेले आणि ती निवडणुकानंतर आपल्या हाती घेऊ पाहणारे या दोन्हीहीकडच्यांच्या मुखी याच उद्योगपतीचे नाव कसे? अर्थात सत्ताधारी आणि ती घेऊ पाहणारे या दोहोचे निदान या उद्योगपतीच्या मुद्द्यावर तरी एकमत आहे ही त्यातल्या त्यात समाधानाची बाब, असेही म्हणता येईल. राज्याचा विकास करता करता स्वतःचा विकास साधण्यात या उद्योग समूहाची उपयुक्ता अनन्यसाधारण, हे कारण यामागे असेलही. त्यामुळे सर्वच विकासवादी राजकारणांसाठी या उद्योग समूहाच्या मांडवाखालून (वा बंगल्यातून) जाणे अपरिहार्य असावे. निवडणुकेच्छू राजकारणांच्या प्रचार गर्दर्त एखादा उद्योग समूह इतका गुंतल्याचे आतापर्यंत निवडणुकांच्या इतिहासात कधी दिसले नव्हते. कदाचित राजकारणांप्रमाणे या उद्योग समूहाची विकासभूक सध्या वाढली

योग्य तेच रखा सांगणारे धोरण अपुरु

तपाय हा निवडुण्याचे प्रक्रिये एकये एक उद्दारातोज हाता. ज्ञानपूर्वक तरी समोर आणिक पायतळी अंगारफ या झार्गार्जा जयजयकारफ काव्यातील वास्तव समोर प्रत्यक्षात यावे, तसेच हे. या सगळ्यांचे ध्येय एकच. महाराष्ट्राचा विकास. मराठी जनांस एव्हाना या विकासाचा निश्चित अतिरेक होउन अपचन झाले असणार. सुग्रास झाले म्हणून काय झाले, तेही जास्त पोटात गेले की अपचन निश्चित. तसेच विकासाचेही नव्हे काय? निवडणुकीच्या रिंगणात उत्तरलेल्या प्रत्येकास विकासाचा ध्यास या काळात दिसून आला. इतके सगळे आपल्या विकासासाठी आसुसलेले आहेत हे पाहून अनेकांस किती धन्य धन्य झाले असेल, या कल्पनेनेही अंगी शहारा यावा. खरे तर आपले विद्यामान सत्ताधीश, भावी सत्ताधीश, कडेकडेचे सत्ताधीश, सत्ताधीशांच्या छत्राखालचे सत्ताधीश आदी सगळ्यांस आपल्या विकासाची इतकी चाड आहे ही भावना खरे तर मराठी मनांस झानांदी आनंद गडेफ म्हणत नाचू-गाऊ लावणारी वाटायला हवी. पण तसे होताना दिसत नाही. उलट मराठी मन आणि जन भांबावलेले दिसतात. उदाहरणार्थ इतक्या साच्या विकासाचे करायचे काय, आजच या मंडळांनी इतका विकास करून टाकला तर पुढच्या पिढीस करण्यासाठी हाती राहणार काय असे काही प्रश्न अनेकांस पडलेले दिसतात. प्रदूषित हवामानाच्या प्रदेशातून शुद्ध हवेच्या प्रांतात गेल्यानंतर सुरुवातीला काहीस सर्दी-पडशाचा त्रास होतो. कारण स्वच्छ हवेस हाताळ्याची सवय नसल्याने स्वच्छ हवा मिळाल्यावर फुफुसे गांगरतात. सांप्रती समस्त मराठी जनांचे या गोंधळलेल्या फुफुसांसारखे झाले आहे. अविकसित, अविकसित म्हणता म्हणता इतके सारे विकासाभिमुख राजकारणी पाहून झऱ्हआता या विकसित महाराष्ट्रात आपले काय होणारफक असा प्रश्न पढून मराठी मने गांगरलेली दिसतात. या इतक्या साच्या विकासाच्या वाटेवरून निवडणूक प्रचारात घोडडौड सुरु असताना रस्त्यावरच्या मराठी जनांनी काही निरीक्षणे नोंदवली. ती प्रचारसांगताक्षणाच्या मुर्हात्वार रसवासाठी समोर मांडणे हे कर्तव्य ठरते. म्हणजे असे की ही काही या राज्याने अनुभवलेली पहिलीच निवडणूक नव्हे. याआधीही निवडणुका झाल्या आणि यानंतरही (बहुधा) त्या होतील. परतु प्रश्न असा की याआधीच्या निवडणुकांत झविकासफ हा मुद्दा नव्हता काय? त्या वेळी आजच्या इतके विकासवादी, विकाससनेही आणि विकासाभिमुख राजकारणी निवडणुकीच्या रिंगणात नव्हते काय? या प्रश्नाचे उत्तर झऱ्हहोय ते नव्हतेफक असे असेल तर ते का, असा प्रश्न. बहुधा या देशवासीयांस विकास म्हणजे काय हेच मुळात २०१४ नंतर कळाले हे या प्रश्नाचे उत्तर असू शकते. ते गृहीत धरूनच पडणारा पुढच्या प्रश्न म्हणजे त्यासही आता दशक उलटले. त्या काळात दोन निवडणुका झाल्या. त्या वेळी हे इतके विकासवादी राजकारणी

पावडर, अन्न सुरक्षा आणि लेबलिंग तसेच शारीरिक हालचाली आणि व्यायाम याबद्दल त्याच चिंता व्यक्त करण्यात आली आहे. असे असले तरी या मार्गदर्शक तत्त्वांमध्ये मायकोन्यूट्रियंट्स म्हणजेच पोषक सूक्ष्म अन्नद्रव्यांच्या कमतरतेचा मुद्दा उपस्थित करण्यात आलेला नाही, ही त्यांची कमतरता आहे. खउठखएठ च्या अभ्यासातून असे पुढे आले आहे की पाचपैकी एका भारतीयामध्ये डी या जीवनसत्त्वाची कमतरता असते. त्यांच्यामध्ये जीवनसत्त्वांच्या अभावी निमिया म्हणजेच पंडुरोगाचे प्रमाणही जास्त असते. डी जीवनसत्त्व, लोह आणि आयोडीन यांसारखी पोषक सूक्ष्म अन्नद्रव्ये ग्राहकांना अन्नपदार्थांमधून उपलब्ध करून देण्यासाठी धोरणात्मक हस्तक्षेप करणे आवश्यक आहे. पण त्याचा फारसा विचार झालेला नाही. तसेच झळाएट अऱ्ड बायोमार्कर्स सर्वेक्षण म या देशव्यापी सर्वे क्षणात पोषक सूक्ष्म अन्नद्रव्याची कमतरता या मुद्देश्याकडे पुरेसे लक्ष दिले गेलेले नाही. हे सर्वेक्षण अद्याप प्रसिद्ध व्हायचे आहे. याशिवाय आतड्याच्या आरोग्याशी संबंधित प्रश्न, शाश्वत आहार, अन्न उत्पादन आणि उपभोगाच्या पद्धतींवर हवामान बदलाचा परिणाम या समकालीन समस्यांनाही पुरेसे महत्त्व दिले जाणे आवश्यक आहे. आपल्या देशाने गेल्या दशकभरात अनेक बदल अनुभवले आहेत. त्यात आर्थिक विकास,

स्थिरांचा अर्थव्यवस्थेत वाढता सहभाग आणि वाढत गेलेली बैठी जीवनशैली यासाठी अनेक महत्त्वपूर्ण मुद्द्यांचा समावेश आहे. गेल्या काही वर्षांमध्ये अन्न उद्योग प्रवर्चन प्रमाणात वाढला आहे. त्या अनुंबंधाने असंसर्गजन्य रोगांचे प्रमाणही झापाट्यानंद वाढत आहे. आहारातील वैविध्य आणि पूरक अन्नघटकांबरोबरच देशाला फोर्टिफाइड म्हणजेच आयोडिनयुक्त वैगी मीठ, तेल, दूध आणि तृणधान्यांच्या यांच्या गरज आहे. कारण भारतीय आहार हे मुख्यतः तृणधान्यांवर आधारित आहे. तृणधान्यांमध्ये प्रादेशिक वैविध्य आहे. पण, डार्नींमध्ये असतात तेवढी आवश्यक प्रथिने तृणधान्यांमध्ये नसतात. २०२३ च्या या मार्गदर्शक तत्त्वांमध्ये प्रथिनांची आवश्यकता पूर्ण करण्यासाठी ८५ ग्रॅम कडधान्ये, अंडी आणि मांसयुक्त पदार्थांसाठी ३०० मिली दुधजन्य पदार्थ रोजे देण्याची शिफारस करण्यात आली आहे. तथापि डाळी आणि प्राण्यांच्या खाद्यपदार्थांच्या वाढत्या किमतींमुळे या शिफारसी देशातील अनेकांच्या आवाक्याबाहेर आहेत. किमानी सर्वजनिक खरेदी कार्यक्रमांमध्ये या मार्गदर्शक तत्त्वांचे पालन केले पाहिजे. तामिळनाडू आणि ओडिशा यांसारखे काही राज्यांनी आधीच त्यांच्या माध्यानंद भोजनात अंड्यांचा समावेश केलेला आहेत. डी जीवनसत्त्वाच्या कमतरतेसारख्या

आजाराना सामोरे जाण्यासाठी सावजनिक पातळीवर त्यांची खरेदी, पुरवठा करण्यासारखे कार्यक्रम राबवण्याचा पर्याय इतर राज्यांनीही अवलंबून पहायला हवा. या मार्गदर्शक तत्त्वांनुसार आहारात पोषक घटक घेण्यासाठी माणशी सरासरी ६२ रुपये तर चार जणांच्या कुटुंबासाठी २५० रुपये एवढा खर्च येऊ शकतो, असे पोषणतज्ज्ञांचे म्हणणे आहे. पौष्टिक आणि सकस आहार सर्वसामान्यांच्या आवाक्यात आणण्यासाठी मजबूत धोरण, अनेकांशी भागीदारी आणि विविध योजनांमधून प्रोत्साहन या आवश्यक गोष्टी आहेत. या संदर्भात, सरकार पोषक अन्नघटकांना अनुदान देणे, सार्वजनिक वितरण व्यवस्थेसाठी आदर्श मार्गदर्शक तत्त्वे विकसित करणे, त्यामार्फत योग्य प्रकारचे पोषक अन्न वितरित करणे, भारतीय अन्न सुरक्षा आणि मानक प्राधिकरणाच्या झऱ्योग्य तंच खाफ या मोहिमेद्वारे जनजागृती करणे यासारख्या उपायांच्या सरकार विचार करू शकते. भारतीयांनी चांगले, पोषक अन्नघटक घ्यावेत या गोष्टीला चालना देण्यासाठी आर्थिक, नियामक, आरोग्य, कृषी, सार्वजनिक वितरण या सर्व क्षेत्रातील सरकारी धोरणांमध्ये सुसूनता आणण्याची नितांत गरज आहे. आहारविषयक मार्गदर्शक तत्त्वे कृषी, आरोग्य, शिक्षण, पोषण, अन्न विज्ञान आणि इतर क्षेत्रातील आंतरविद्याशाखीय गटांकडून विकसित केली जावीत आणि त्यांच्यावर सार्वजनिक चर्चा द्वावी अशी अन्न आणि शेती तसेच जागतिक आरोग्य संघटना यांची अशी शिफारस आहे. १९९८ मध्ये प्रसिद्ध झालेल्या भारतीयांसाठीच्या पहिल्याविहऱ्या आहारविषयक मार्गदर्शक तत्त्वांमध्ये या प्रक्रियेचे पालन करण्यात आले होते. मात्र २०२४ च्या मार्गदर्शक तत्त्वांमध्ये जाणकार, तज्ज्ञांच्या सल्लामसलतीला फाटा देण्यात आला आहे, असे दिसते. आजही अनेक उद्योग संस्था आणि व्यावसायिक संघटना या संदर्भात सूचना करत आहेत. त्यांचे म्हणणे समजून घेणे, चर्चा घडवून आणणे आणि आवश्यकतेनुसार त्यांच्या मुद्द्यांचा समावेश करणे या सगळ्यासाठी आजही फार उशीर झालेला नाही.

अशीच्या प्रादुर्भावाने तूर पिकाला फक्त

पान्हुड परिसरातील शेतकरी हवालांदिल फुलांच्यावर असताना आक्रमण, फुलांची गळती

पाहून डोऱ्यापुढे अंधारा यावा. स्वतःचा इतका विकासच विकास ह सार करू शकले ही बाब खवितच कौतुकाची. पण सामान्य मराठी जनाचे उत्पन्न वाढत्या महागाईशी जुळवून घेईल इतकेही वाढत नसताना या विकासवादांच्या उत्पन्नात शंभर वा अधिक पटीची कशी काय भर पडते? या मंडळींनी याचे गुप्तित तरी सामान्य मराठी जनांस सांगावे. तेवढेच त्यांचे भरले करण्याची संधी! आणि या निवडणुकीतील दुसरे एक डोऱ्यात भरणारे निरीक्षण म्हणजे सर्व विकासाभिमुख आणि विकासविरोधी राजकारण्याकडून एकच एका उद्योगपतीचा वारचार होणारा उल्लेख. तो पाहिल्यावर या देशात अन्य कोणी उद्योजक, उद्योग समूह हयात आहेत की नाही, असा प्रश्न पडल्यास त्यात काय चूक. सध्या राज्याच्या विकासाची सूत्रे हाती असलेले आणि ती निवडणुकानंतर आपल्या हाती घेऊ पाहणारे या दोन्हीहीकडच्यांच्या मुखी याच उद्योगपतीचे नाव कसे? अर्थात सत्ताधारी आणि ती घेऊ पाहणारे या दोहोंचे निदान या उद्योगपतीच्या मुद्द्यावर तरी एकमत आहे ही त्यातल्या त्यात समाधानाची बाब, असेही म्हणता येईल. राज्याचा विकास करता करता स्वतःचा विकास साधण्यात या उद्योग समूहाची उपयुक्तता अनन्यसाधारण, हे कारण यामागे असेलही. त्यामुळे सर्वच विकासवादी राजकारण्यांसाठी या उद्योग समूहाच्या मांडवाखालून (वा बंगल्यातून) जाण अपरिहर्य असावे. निवडणुकेच्छू राजकारण्यांच्या प्रचार गर्दीत एखादा उद्योग समूह इतका गुंतल्याचे आतापर्यंत निवडणुकांच्या इतिहासात कधी दिसले नव्हते. कदाचित राजकारण्यांप्रमाणे या उद्योग समूहाची विकासभूक सध्या वाढली

चांगलाच अडचणीत आला आहे. यंदाच्या
खरीप हंगामात उत्पन्नपेक्षा खर्च जास्त
झाला. शेतीमालाचे नुकसान शेतमालाला
कमी भाव मिळत असल्याने शेतकरी दुहेरी

सकटात सापडला
आहे. तुरीचे पीक
शेंगा व फुलावरण
असतानाच वातावरण
बदलामुळे धोक्यात
आले आहे. तूसू
पिकांची फुले गळणे
सुरु झाले असून,
पाने खाणारी अळी,
शेंगा पोखरणारी अळी
आदी किंडींचाही
प्रादुर्भाव पिकावर
झाला आहे. त्यामुळे
पीक उत्पादनात
मोठी घट होण्याची
पाने शेतकरी चिंताग्रस्त झाले
मुळे कृषी विभागाने शेतकऱ्यांना
रुन अळी व कीड नियंत्रणासाठी
करण्याची मागणी होत आहे

पीक वाचविण्यासाठी चाललीय धडपड

वातावरण बदलामुळे तुरीचो गळणारी फुले
थांबविण्यासाठी कोणताही पर्याय नाही
पिकांवर किडी व अळीचा प्रादुर्भाव होत
आहे. अचानक झालेल्या वातावरण बदलामुळे
तुरीवर किडींचा प्रादुर्भाव वाढला असून,
फुलाची मोठ्या प्रमाणात गळती सुरु झाली
आहे. यामुळे चिंताग्रस्त असलेले शेतकरी
विविध प्रयोग करून पीक वाचविण्या-
चा प्रयत्न करीत असल्याचे दिसत आहे.
त्यामुळे कृषी विभागाने शेतकऱ्यांना वेळोवेळी
मार्गदर्शन करण्याची गरज व्यक्त केली जात
आहे. याकरिता कृषी विभागाने बांधावर
जाण्याची गरज व्यक्त होत आहे.

झाले इलेक्शन जपा आता रिलेशन

तलवाडा/पुण्यभूमी प्रतिनिधी महाराष्ट्र विधानसभेच्या २८८ जागांसाठी ची मतदान प्रक्रिया आता संपलेली आहे. आता मतमोजणी होऊन निकाल येणे बाकी आहे. यापूर्वी राज्यात अशी निवडणुक झालेली नसावी, या समयी जी घासाधीस झाली, जे आरोप प्रत्यरोप झाले, जे वाद-प्रतिवाद झाले, अत्यन्त गलिच्छ शब्दोपचार झाले, ते सर्व छत्रपती शिवाजी महाराज यांच्या या राज्याला तसेच फुले शाहू-आंबेडकर यांच्या व संत, महत व थोर

समाजसुधारक यांच्या पुरोगामी विचार सरणीच्या या महाराष्ट्र भूमीला शोभत नाही. जे झाले ते होऊन गेले. सत्ते साठी व खुर्ची साठी काय, काय करावे लागते ते सर्व या निवडणुकीत दिसून आले. ह्या १५-२० दिवसाच्या या कालावधीत नको ते प्रकार घडले. यामुळे तळगाळातील घटका पासून ते सर्व थरातील (राजकारणी सोडून) माता भगिनी व पुरुष मंडळीच्या मनांना, मनांपासून मनांपर्यंत तीव्र वेदना झाल्या आहेत. ही लोकशाही शासन प्रणालीतील निवडण्याक असल्याने कोणाच्याही तोंडाला कुलूप लावता येत नाही. या निवडणुकीत तळगाळातील कार्यकर्ते व मतदारांची

मन ठोळ्या प्रमाणात दुखावली गेली. यामुळे केवळ सामाजिकच नव्हे तर कौटुंबिक संबंध मोठ्या प्रमाणात दुखावले आहेत. राजकीय मंडळी निवडून आल्यावर मांडीला मांडी लावून बसतील, एका ताटात जेवतील पण छोटे कार्यकर्ते यांचे आपापसातील संबंध हे है कायमचे दुरावले आहेत, तर काही ठोळ्या कार्यकर्त्यांचे कौटुंबिक संबंध ही खूप दुरावले आहेत. याचा ही राजकीय मंडळी विचार करीत नाही, हे दुर्दैव. छोटे कार्यकर्ते नेत्या साठी तुरुणगास भेगतील, दुष्मनी पत्करतील पण त्यांच्या या प्राणिकतेचा कोणीही विचार करीत नाही. या छोट्या कार्यकर्त्यांनी सुद्धा आता निवडूनक संपली, निकाल

ही लागेल मात्र आपले दुरावलेले संबंध पुन्हा जोडावे. मतदान प्रक्रिये पर्यंत दुरावे ठीक होते, परंतु आता समाजातील सर्वांनीच दुरावे, वाद-प्रतिवाद, विरोध, अपमान या सर्व बाबी विसरून पुन्हावून पूर्ववत सलोख्याचे, मैत्रीचे, सामाजिक संबंधांचे नाते प्रस्थापित करावे. झाले गेले सारे, सारे विसरावे, कारण आपणां सर्वांना समाजात राहायचे आहे. आपणां निवडणुकीच्या प्रकाराने जर दुरावे ठेवले, अबोले धरले, किंवा वारवार घासाधीस करीत बसलो तर समाजात आपणाला जगणे शक्य होणार नाही. सामाजिक संबंध हे जीवनच चांगल्या प्रकारे जगण्या साठी फार काळजीपूर्वक जोपासायचे असतात.

याचे भान याचे लक्ष सर्वांनीच ठेऊन आता इलेक्शन झाले आहे म्हणून आपापले रिलेशन सांभाळणे त जपणे, ते जिव्हाळाजपून सांभाळणे गरजेचे आहेत. निवडून येणारे व पराभूत होणारे एकदुसऱ्याच्या गव्यात गळा घालून एक होतील, ते मांडीला मांडी लावून बसतील, ते एका ताटात जेवण करतील व आपण जर आपापसात भांडत बस व वाद घालीत बसू किंवा निवडुणीकीचे उखाणे पाखडत बसू तर आपले जीवन आणखी दुःख दायी व अडचणीचे होईल, तर चला आपले रिलेशन पूर्ववत करू या नेत्या मंडळी सारखे मांडीला मांडी लावून बसू एका ताटात जेवण करू व नाती-गोती सांभाळू.

विजयाचे खरे शिल्पकार कोण? देवेंद्र फडणवीस यांनी दिले या लोकांना श्रेय

महाराष्ट्र विधानसभा निवडणुकीचा
निकाल जाहीर झाला. महायुतीला
प्रचंड बहुमत मिळाले. या निवडणुकीचे
शिल्पकार म्हणून देवेंद्र फडणवीस
यांचा उल्लेख केला जात आहे. देवेंद्र
फडणवीस राज्यातील राजकारणाचे
नवीन चाणक्य ठरले असल्याचे म्हटले
जात आहे. कारण आतापर्यंत भाजपला
इतक यश कधी मिळाले नव्हते. परंतु
२०२४ मध्ये भाजपने १३२ जागांवर
विजय मिळवला आहे. या विजयाचे
श्रेय देवेंद्र फडणवीस यांनी राज्यातील
जनतेला दिला आहे. त्यासंदर्भात X वर
द्विट करत त्यांनी मेहनत, एकजूटता,
लाडक्या बहिणींचे आशीर्वाद यांना श्रेय
दिले. तसेच पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या
नेतृत्वावर महाराष्ट्राच्या तमाम जनतेने

विश्वास दाखवल्याचे देवेंद्र फडणवीस यांनी म्हटले आहे. देवेंद्र फडणवीस यांनी काय म्हटले?

महाराष्ट्र विधानसभा 2024 च्या

निवडणुकीत महायुतीला मिळालेला
महाविजय फक्त भाजपा-महायुतीचा
नाही, तर महाराष्ट्रातील प्रत्येक
नागरिकाच्या विश्वासाचा आहे. तुम्ही

दाखविलेल्या या विश्वासासाठी आणि
दिलेल्या प्रेमाबद्दल महाराष्ट्राच्या
जनतेपुढे मी नतमस्तक होतो, असे
भावनिक वक्तव्य देवेंद्र फडणवीस यांनी
लिहिले आहे. यशाचे श्रेय यांना दिले
देवेंद्र फडणवीस यांनी द्विटमध्ये
पुढे म्हटले की, मेहनत, एकजूटता,
लाडक्या बहिणींचे आशीर्वाद आणि
पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या नेतृत्वावर
महाराष्ट्राच्या तमाम जनतेने दाखविलेला
विश्वास या विजयाचे खरे शिल्पकार
आहेत. महायुतीतील सर्व घटक पक्षांचे
नेते, पदाधिकारी, मित्रमंडळी आणि
माझा प्रत्येक समर्पित कार्यकर्ता ज्यांनी
गेले काही दिवस जिवाचे रान करून
वेळ-काळ न पाहता मतदारांपर्यंत
पोहोचण्याचा प्रयत्न केला, अशा सर्वांचा

मी कायम ऋणी राहीन.
 आपणा सर्वांच्या पाठिंब्यामुळे च
 महायुतीला मिळालेल्या या विजयाने
 एक नवीन दिशा दिली आहे. हे यश
 आपल्या महाराष्ट्राला एक प्रगतीशील
 आणि सर्वसमावेशक भवितव्यासोबत
 नरेंद्र मोदी यांच्या नेतृत्वात विकसित
 भारतासह विकसित महाराष्ट्राचे स्वप्न
 साकार करण्यासाठी प्रेरणा देत राहील.
 देवेंद्र फडणवीस यांच्या या द्विटला
 अनेकांनी लाईक केले आहे. अनेकांनी
 आपल्या कॉमेंट केल्या आहेत. एका
 युजरने देवाभाऊ म्हणत, ही सर्व तुमची
 मेहनत असल्याचे म्हटले आहे. आणखी
 एक युजर शापथविधी समारंभाचे
 निमंत्रण कधी मिळाणार? असा प्रश्न
 उपस्थित करत आहे.

ईक्षीणम् विरोधात् सर्वोच्च न्यायालयात्; पराभवागंतर कडगाव शेरीतील उमेदवार आक्रमक

पुणे । न्युज पोर्श कार अपघात प्रकरणामुळे राज्यभरात चर्चेत आलेल्या वडगाव शेरी मतदार संघात झालेल्या अटीटटीच्या लढाईत राष्ट्रवादी (अजित पवार) पक्षाचे उमेदवार आणि विद्यमान आमदार सुनील टिंगरे यांचा पराभव झाला. या मतदारसंघातून राष्ट्रवादी (शरद पवार) पक्षाचे उमेदवार बापू पठारे विजयी झाले आहेत. मतमोजणीच्या पहिल्या फेरीपासून वडगाव शेरी मतदारसंघातून विद्यमान आमदार सुनील टिंगरे आघाडीवर होते. पंधरा हजारांचे मताधिक्य मिळवित टिंगरे आघाडीवर असताना अचानकपणे बापू पठारे यांनी त्यांचे मताधिक्य तोडून आघाडी घेतली. या मतदारसंघातून

बहुजन समाज पक्षाकडून हलगेश
चलवादी निवडणुकीच्या सिंगिणात
उतरले होते. या मतदारसंघात लागलेला
निकाल धक्कादायक आहे. ५० हजारांहून
अधिकची हक्काची मतं असून देखील
तेवढीही मतं न मिळाल्याने ईव्हीएम
यंत्रणेत घोळ असल्याचा आरोप वडगाव
शेरी मतदार संघातील बहुजन समाज
पक्षाचे उमेदवार डॉ.हलगेश चलवादी
यांनी केला. ईव्हीएम यंत्रणेसंबंधी
अनेक तक्रारी असून देखील त्यावरच
निवडणूकीचे चक्र अवलंबून असल्याने
आता याविरोधात सर्वोच्च न्यायालयात
दाद मागणार असून लवकरच जनहित
याचिका न्यायालयात दाखल करणार
असल्याचे चलवादीनी सांगितले.

प्रस्थापित पक्षांनी यावेळी मतदार संघात पैशांचे अमाप वाटप केल्याने हा धनबलाचा आणि ईव्हीएमचा कौल आहे; जनमताचा नाही. वडगाव शेरी मतदार संघात जवळपास १५० कोर्टचे वाटप झाल्याचा धक्कादायक आरोप देखील त्यांनी यावेळी केला. मतदार संघात दलित, मागासवर्गीय, ओबीसी, अल्पसंख्याक मतदारांची मोठी संख्या आहे. ही सर्व मतदार बहुजन समाज पक्षांच्या बाजूने कौल देतात. यंदा मतदारसंघात बसपाचे वारे होते. विविध वस्त्यांमध्ये, सोसायटी, परिसरात बसपचीच चर्चा होती.

स्कॅलपिंग अर्थात् डे ट्रेडिंग

स्कॅलिंग ही एक ट्रेडिंग शैली आहे. स्कॅलिंग हा एक शब्द आहे ज्याचा वापर डे ट्रेडिंगमध्ये लहान नफ्यातून उच्च व्हॉल्यूम कमावण्याच्या धोरणासाठी केला जातो. उदा. शेर्स, इंडेक्स, कमोडिटी, करन्सी. येथे सोयीसाठी शेर्स विचारात घेतले आहेत. भावात पडणाऱ्या छोट्याशा फरकाचा लाभ डे ट्रेड्सकडून मिळवला जातो. एक किंवा त्याहून अधिक कंपन्यांच्या शेर्सचे अनेक छोटे-छोटे ट्रेंड दिवसभरात घेतले जातात. शेर्स बाजारात वेगवेगळ्या प्रकारचे गुंतवणूकदार आहेत. ते करीत असलेल्या सर्व व्यवहारांना ट्रेडिंग असे म्हटले जाते. त्यांच्या गुंतवणूक करण्याच्या कालावधीवरून ते अल्प, मध्यम आणि दीर्घकालीन गुंतवणूकदार आहेत असे समजले जाते. या कालावधीची निश्चित सीमारेषा नाही. आयकर कायद्यानुसार शेर्समध्ये किमान एक दिवस ते एक वर्ष या कालावधीकरता केलेली गुंतवणूक ही दीर्घकालीन गुंतवणूक समजण्यात येते, त्यावर सवलतीच्या दराने कर आकारणी होते. त्यामुळे काही व्यक्ती हिंशोबी जोखीम घेऊन भांडवल बाजारात गुंतवणूक करण्यासाठी तयार होतात. व्यक्ती जितकी जास्त जोखीम घेऊ शकते त्यावर नफा किंवा नुकसान कमी अधिक होण्याची शक्यता असते. काही लोक आपले व्यवहार त्याच कामकाजाच्या दिवसात पूर्ण करतात त्यास डे ट्रेडिंग म्हणतात. त्यांचा गुंतवणूक करण्याचा कालावधी हा एका सेकंदाचा छोटा भाग ते पूर्ण कामकाजाचा दिवस असा असतो. भावातील फरकाचा लाभ उठवून कमीत कमी वेळात अल्प भांडवलावर अधिक नफा मिळवणे हे त्यांचे उद्दिष्ट असते. यातून मिळालेले उत्पन्न हे अन्य मार्गाने मिळालेले उत्पन्न समजून त्यावर नियमितदराने कर आकारणी होते. एखाद्या व्यक्तीचा शेर्स खरेदी विक्री करणे हाच व्यवसाय असल्यास त्यास कायद्याने उपलब्ध असलेल्या व्यावसायिक खर्चाच्या वजावटी घेता येतात. पूर्वी या संबंधात अनेक वाद निर्माण झाल्याने त्यावर उपाय म्हणून शेर्स खरेदी विक्री करणे ही गुंतवणूक आहे की व्यवसाय हे जाहीर करण्याचे स्वातंत्र्य करदात्यांना मिळाले आहे. आज आपण स्कॅलिंग म्हणजे काय हे जाणून घेणार आहोत. ही एक डे ट्रेडिंगचीच पद्धत आहे. ज्या ज्या मालमता प्रकारात उदा शेर्स, इंडेक्स, कमोडिटी, करन्सी डे ट्रेडिंग होऊ शकते, त्यात स्कॅलिंग करता येते. उदा. शेर्स, इंडेक्स, कमोडिटी, करन्सी. येथे सोयीसाठी शेर्स विचारात घेतले आहेत. भावात पडणाऱ्या छोट्याशा फरकाचा लाभ डे ट्रेड्सकडून मिळवला जातो. एक किंवा त्याहून अधिक कंपन्यांच्या शेर्सचे अनेक छोटे छोटे ट्रेंड दिवसभरात घेतले जातात. सकाळी मार्केट चालू झाल्यावर शेर्स खरेदी अथवा विक्री करून आपले उद्दिष्ट पूर्ण होईपर्यंत किंवा पोझिशन स्क्रेप्ट अप करण्याच्या वेळेपर्यंत अथवा स्टॉपलॉस हिट होईपर्यंत वाट पाहणे त्यांना मान्य असते. आपला व्यवहार ते चुकूनही डिलिहरीमध्ये बदलून घेत नाहीत. त्यांचे टर्गेट आणि स्टॉपलॉस हे अन्य डे ट्रेड्सच्या तुलनेत अत्यंत छोटे असतात. त्याचे गणिताचे झान पक्के असते भावात किती फरक पडला की आपल्याला सर्व खर्च वजा जाऊन फायदा होईल अथवा तोटा होईल हे त्यांना निश्चित माहिती असते.

हा तर लाडक्या बहिणींचा आशीर्वाद : मुनगांटीवार

लाडकी बहीण योजना

बलारपूर । न्युज बलारपूर विधानसभा मतदारसंघातील पुन्हा एकदा मला जनतेने निवडून दिले आहे. माझा या मतदारसंघातील हा सलग चौथा विजय आहे. एखाद्या मतदारसंघातील लोक वारंवार तुमच्यावर विश्वास दाखवतात तेव्हा ती निवडणूकही जनतेची असते आणि विजय देखील जनतेचाच असतो. या प्रेमासाठी मी माझ्या मतदारसंघातील जनतेच्या आणि लाडक्या बहिर्विच्या कायम ॲग्रानेत राहील, या शब्दांत राज्याचे वने व संस्कृतीक कार्य आणि जिल्ह्याचे पालकमंत्री तथा बलारपूर मतदार संघाचे विजयी उमेदवार सुधीर मुनगंटीवार यांनी कृतज्ञता व्यक्त केली आहे. बलारपूर विधानसभा मतदारसंघातून सुधीर मुनगंटीवार यांनी आपल्या विजयाचे श्रेय सर्वसामान्य व गोरगारीब जनतेला दिले आहे. जनतेचा आशीर्वाद, कार्यकर्त्त्यांचे परिश्रम आणि बलारपूर मतदारसंघातील विकासाचा झांझावात यालाच विजयाचे श्रेय जाते. बलारपूर मतदारसंघातील मतदारांचे मनःपूर्वक आभार, अशी भावना ना. सुधीर मुनगंटीवार यांनी व्यक्त केली आहे. झबलारपूर मतदारसंघाच्या निवडणुकीत भाजप-महायुतीचा उमेदवार म्हणून झालेला माझा विजय म्हणजे ईर्झाराचा अंश

असलेल्या जनतेचा विजय आहे. या विजयाच्या मुळाशी कार्यकर्त्यांचे परिश्रम आहेत. बलारपुर-दुरु विधानसभेत भाजपा महायुतीच्या माध्यमातून करण्यात आलेल्या अभूतपूर्व विकास कामाचा हा विजय आहे. हा विजय आपण नम्रते-ने स्वीकारत असून पुढील काळात बलारपुर मतदारसंघ हा राज्यातील प्रथम क्रमांकाचा मतदार संघ म्हणून विकसित करण्याचा संकल्प आहे, फ असा निर्धारही मुनगंटीवार

यांनी व्यक्त केला. बळारपूर मतदारसंघाची
निवडणूक भाजप-महायुतीने विकासाच्या
मुद्द्यावर लढवली, असेही ते म्हणाले. झांआम्ही
विकासकामे घोरन मतदारांपुढे गेलो आणि त्याच
मुद्द्यावर निवडणूक लढवली. विधानसभेतील ना-
गरिकांनी मला मतरुपी आशीर्वाद देत विकास-
ाच्या बाजूने कौल दिला. मतदारांच्या प्रेमाला
आणि विश्वासाला आम्ही कधी उत्तराई होणार
नाही, फक्सेही सुधीर मुनगांटीवार म्हणाले. विजय

झाला तर माजायचे नाही झविजय झाला तर
माजायचे नाही आणि पराभव झाला तर
लाजायचे नाहीफ या सुत्रानुसार आम्ही या
क्षेत्रात कार्यरत आहोत. बळारपूर मतद-
रासंघातील विकासकामांचा झंझावात यापुढे
असाच पुढे नेणार आहे. मतदारांनी दाखवलेल्या
विश्वासाला मी कधीही तडा जाऊ देणार नाही,
असा विश्वासही मुनगंटीवार यांनी व्यक्त केला.

छत्रपती साखर कारखान्याच्या गळीत हंगामास सुरुवात

इतर कारखान्यापेक्षा अधिकचा भाव देऊ - व्हा. चेअरमन मोहनराव जगताप

माजलगांव / (प्रतिनिधी)
दि.२४ माजलगांव तालुक्यातील
छत्रपती सहकारी साखर कारखान्याचे
२०२४-२५ चा अकरावा गळीत
हंगामाचा शुभारंभ रविवारी कारखान्याचे
चेअरमन बाजीराव जगताप व व्हा
चेअरमन मोहन जगताप तसेच
शेतकऱ्यांच्या शुभहस्ते पार पडला
तसेच छत्रपती साखर
कारखाना इतर कारखान्यापेक्षा
अधिकचा ऊसाला भाव देणारा आवेदन
तसेच मागील वर्षी पाऊस कर्म
प्रमानात असल्याने ऊसाची लागण
कमी आहे त्यामुळे शेतकऱ्यांना
आपला ऊस छत्रपती सहकारी

आणावा असे प्रतिपादन कारखान्याचा
चेअरमन मा.आ.बाजीरा
(भाऊ) जगताप यांनी केले
तसेच कारखान्याचे व्ह
चेअरमन मोहन जगताप शेतकऱ्यांना
बोलताना म्हणाले की, मागील दश
हंगामात कारखान्याची गाळप क्षमता
प्रतिदिन १२५० मे.टन होती. र
हंगामात कारखान्याची क्षमता वाढल
असून आता ५००० मे.टन प्रतिदिन
झाली आहे त्यामुळे शेतकऱ्यांच्या
ऊसाची कोंडी दूर झाली आहे
तसेच गेल्या दहा हंगामात छपत
कारखान्याने इतर कारखान्यापेक्षा
जास्त ऊसाला भाव दिला आहे ती

राहील असे मत व्यक्त केले. या
कार्यक्रमाला प्रमुख उपस्थिती म्हणून
नारायण अण्णा डक, भाई गंगाभीषण
थावरे, भाई नारायण गोले, नारायण
होके, विनायक मुळी, श्रीहरी काळे,
महादेव जमाले, अरुनराव इंगळे,
प्रशांत मोरे, प्रकाश जेधे, विश्वभर
थावरे, कचरू खळगे, शकीलभाई
खुरेशी, कॉप्रेड दत्ता डाके, प्रभाकर
नरवडे, युवराज लगड, संतोष
यादव, रामराजे रंजवन यांचे सह
कारखान्याचे संचालक, ऊस उत्पादक
शेतकरी, सभासद, कारखान्याचे
कर्मचारी, ऊसतोड कामगार, मुकादम,
वाहतूक ठेकेदार, पत्रकार, कार्यकर्ते

आज शपथविधीचा मुहूर्त !!

भाजप
१३३शिंदे सेना
५७अजित पवार
४९ठाकरे
२०कांग्रेस
१६राशप
१०

नव्या सरकारचे नेतृत्व कोण करणार?

राती १० वाजेपर्यंत हाती आलेल्या निकाळांनुसार २८८ पैकी २३६ जागावर महायुती आघाडीवर आहे. तर महाविकास आघाडी मिळाली आहे. महायुतीमध्ये भाजपाला १३३, शिवसेना (शिंदे) ५७, राष्ट्रवादी कांग्रेस पार्टीला (अजित पवार) ४९ जागा मिळाल्या आहेत. तर, महाविकास आघाडी शिवसेनेला (ठाकरे) २०, कांग्रेसला १६ व राष्ट्रवादी कांग्रेस पार्टीने (शरद पवार) १० जागा जिकल्या आहेत. राज्यातील जनतेने स्पष्ट बहुमत दिल्यानंतर आता महायुतीकडून सरकार स्थापनेच्या हालचाली सुरु झाल्या आहेत. विद्यमान विधानसभेची मुद्रन २६ नोव्हेंबरपर्यंत आहे. तप्प्यावू

नंवर सरकार स्थापन करण्या अपेक्षत आहे. २६ नोव्हेंबरपर्यंत सरकार स्थापन झालं नाही तर राज्यात शक्ते. त्यामुळे महायुती २६ नोव्हेंबरपर्यंत सरकार स्थापन

करण्याचा प्रयत्न करेल. भारतीय जनता पार्टी राज्यातील सर्वत मोठा पक्ष उरला असून राज्यापाल या पक्षाला सत्तास्थापनाची आमंत्रित करू शकतात. दरम्यान, अनेक वृत्तावाहिन्यांनी सूत्राच्या हवाल्याने बातच्या प्रसिद्ध कैल्या आहेत की मुंईतील वानखेडे स्टेडियमवर नव्या सरकारचा शपथविधी होईल.

देवेंद्र फडणवीस म्हणाले,

महाराष्ट्रातील जनतेने, तसेच विदर्भसह नागपूरच्या जनतेने आम्हाला प्रचंड आशीर्वाद दिला आहे. तसेच जे लोक सांगत होते की विदर्भात आमचं पानिपत होईल, आमचं विदर्भात किंवा नागपूरात पानिपत होईल त्यांचं विदर्भसह संपूर्ण महाराष्ट्रात पानिपत झालं आहे. राज्याच्या जनतेने आम्हाला आशीर्वाद दिला आहे. त्यामुळे मी राज्याच्या जनतेसह नागपूर व विदर्भाच्या जनतेचे, माझ्या कर्ममूर्तीचे आभार मानतो. यावेळी त्यांना विचारण्यात आलं की भाजपाला १३७ जागा मिळाल्या आहेत. त्यामुळे आता भाजपाचा, नागपूरचा मुख्यमंत्री होणार का? यावर देवेंद्र फडणवीस म्हणाले, आमच्या तिन्ही पक्षाचे नेते एकत्र बसून चर्चा करतील आणि मुख्यमंत्रिपदाचा निर्णय घेतील. हा निकाल खरोखरच अविश्वसनीय, अभूतपूर्व असा निकाल आहे. इंधर व जनता जेव्हा आपल्याला काहीतरी देते तेव्हा भरभरून देते. जनतेने आम्हाला छप्परफाड मतदान केलं आहे

मुख्यमंत्रीपदाची शपथ कोण घेणार?

भाजपाने तब्बल १३५ हून अधिक जागा जिकल्यामुळे भाजपा नेते व विद्यमान उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस हे पुढील पाच वर्षांसाठी राज्याचं नेतृत्व करू शकतात. मात्र देवेंद्र फडणवीस व मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांनी म्हटलं आहे की आमच्या महायुतीतील सर्व पक्षांचे नेते एकत्र बसून मुख्यमंत्रीपद-बाबतचा निर्णय घेतील.

धनगर समाजाचे सहा उमेदवार विधानसभा निवडणुकीत विजयी.. समाजाची प्रगल्भते कडे वाटचाल.

धनगर समाजाचे सहा उमेदवार विधानसभा निवडणुकीत वेगवेगळ्या पक्षाच्या उमेदवारीवर विजयी झाल्याने समाजाचे प्रगल्भते कडे जात असल्याचे निर्दर्शनास येत आहे. दोन अंडिंच कोटी संख्या अपलेला धनगर समाज शेळ्या मेंद्या मार्गे रानोमाळ विखुलेल्या अवस्थेत घटकीं करीत होता, शिक्षणापासून वंतित, सामाजिक, राजकीय, क्रीडा, सांस्कृतिक, व इतर क्षेत्रांपासून अलिप्त होता, डॉ. बाबासाहेब ओवेंडकर यांनी

सुविधानामध्ये धनगर समाजाला एसटी आरक्षण दिलेले असताना राज्य कल्याच्या ना करेण्या मुळे याची अंमलबजावणी होऊ शकली नाही. पण काळ जसजसा बदलत होता तसेतसा धनगर समाज शिक्षणाने जागृत झाला, व आपल्या वर झालेल्या अन्यायांने असरव्य झाला, त्याला आपल्या अस्तित्वाची जाणिव झाली, यातून समाजात अनेक संघटना, संस्था निर्माण झाल्या. त्यातूनच सकल धनगर समाज संघटना थी धनगर समाजातील

व पुढील राजकीय वाटचालीस शुभेच्छा. हे धनगर समाज वांधवांच्या दृगीने अत्यंत महत्वाची गोष्ट आहे. सहा उमेदवार निवडून आले ते पुढील प्रमाणे १ गोपीचंद पडलकरू.. जत. २. बाबासाहेब दत्तत्रय भरणे मारा.. इंदापार ४०.. नारायण आवा पारील कस्माता.. ५.. उत्तमराव जानकर.. माळाशिंस ६ सचिन कांकळे.. फलटा. कर्जंत जामखेड मधून राम शिंदे यांचा निसर्ता पराभव झाला.

आम्ही मैदानातच नाही तर फेल कसे- मनोज जरांगे

विधानसभा निवडणुकीच्या निकालानंतर पहिली प्रतिक्रिया

महाराष्ट्र विधानसभा निवडणुकीत भाजप आणि महायुतीचा विजय झाला. यावर मराठा आंदोलन मनोज जरांगे तील महायुतीच्या विजयानंतर मनोज जरांगे पाटील फेल झाल्याची चर्चा होत आहे. यावर मनोज जरांगे प्रतिक्रिया दिली आहे. अरे आम्ही मैदानातच नाहीत. तरी तुम्ही आम्हाला फेल झाला म्हणता. कोण निवडून आला काय आणि कोण डडला काय, याचं आम्हाला काही सोयरं सुतकव नाही, असं मनोज जरांगे पाटील म्हणालेत.

पंकजाताई, तुम्ही मला धोका घायला नको होता! आ.सुरेश धस यांचा घणाघात

पाणी आणून शेती सिंचनासाठी पाणी उपलब्ध करावयाचे आहे, पैठण पंदरपूर या राशीय महामार्गावरील भूसंपादनाचा प्रश्न मार्गी लावायचा आहे, शिरूर आणि पाटोदा कुर्डे उत्पन्न वाजार समितीचे सभापती किऱण शिंदे पाटील, भारतीय जनता पार्टी युवा मोर्चा चे प्रदेश संचिव अभिजीत शेंडे, झानेश्वर माऊली जांगों, यशवंत खडगांजे, अरुण भेड्या निकाळजे उपस्थित होते पुढे बोलताना आ. सुरेश धस यांनी मला धोका घायला आहे. राज्यामार्ग क्रमांक २ वरील वेढी वाकडी वलणे काढून दर्जेदार करावयाचा आहे, पाटोदा तालुक्यातील तीन मध्यम प्रकल्पाच्या उंची वाढवायची आहे, सुरत चेन्हई या राशीय महामार्ग वरील आणी तालुक्यातील चुकीचे भूसंपादन झालेले असून त्याची चौकटी लावून शेतकऱ्यांच्या जमिनीवर लबाडाना

पैसे भिळू देणार नाही, तसेच सुरत चेन्हई या मार्गाला संभाजीनगर पुणे या महामार्गाला जोडप्पाचा प्रयत्न करण्यात येईल तसेच बीड ते नगर हा रस्ता १२ मीटर सिंमेंट कांक्रेट चा करावयाचा आहे आणी आणि पाटोदा तालुक्यातील ऊस उत्पादक शेतकऱ्यांची तालावामध्ये आणून तिथून या दोन्ही तालुक्यासाठी पाणी आणावयाचे आहे, राज्यामार्ग क्रमांक २ वरील वेढी वाकडी वलणे काढून उत्पादक शेतकऱ्यांची येऊन त्या ठिकाणी पर्यटन स्थळ निसर्त करण्यात येण्याची विदर्भात कडे येणीवर लोकांनी मदत करण्यास सांगितले त्यांची

ओबीसी नेते लक्षण हाके यांनी भीमराव धोडे यांना विजयी करा असे आवाहन केले होते त्याबाबत टिप्पणी करताना सुरेश धस म्हणाले की लक्षण हाके यांना माढा येथे ५००० मध्ये पडल आहेत त्यांनी आष्टी विधानसभा मतदारसंघातील तीन लाख ८५००० मतांच्या एवढ्या मोठ्या मतदारसंघात कारभार करण्याचा विचार करू शक्य आहे असे सांगितल

संरक्षण होईल यावर उपाययोजना करण्यात दिलेला येतील, असे संगून निवडणुकीतील अनुभव विषयी सांगताना ते म्हणाले की जिल्हा परिषद व्यावसायासाठी तालुक्यातील रोड्साठी तालुक्यातील वृक्षाळी भागासाठी गोदावरी खोल्याची तालुक्यातील उंची वाढवायची पवित्र वाहिनीचे पाणी जायकवाडी तालुक्यातील ऊस उत्पादक शेतकऱ्यांची तालुक्यातील तीन मध्यम प्रकल्पाच्या उंची वाढवायची आहे, सुरत चेन्हई या राशीय महामार्ग वरील आणी तालुक्यातील चुकीचे भूसंपादन झालेले असून त्याची चौकटी लावून शेतकऱ्यांच्या जमिनीवर लबाडाना मलत मला झाली आहे राजकारणात दिलेला शब्द पाळावा लागतो, पंकजाताई यांच्यासाठी मी २० १७ मध्ये जिल्हा परिषद व्यावसायासाठी असूनही संविता विजय गोल्हार यांना जिल्हा परिषद अध्यक्षपदी बघसून घेऊन देताना माझ्या राष्ट्रवादी पक्षाचे ५ ज.प. सदस्यांचे बिलिदान केले असून पक्षाचे त्यांना अपाव केले हा अपात्रतेचा शिक्का घेऊन माझे हे खंबीर कार्यकर्ते आपले काम करत होते त्यावेळी जिल्हा परिषद अध्यक्ष हे पद सर्वसाधारण असूनही नवीनी तालुक्यातील तालुक्यातील दाखवले गेले नाहीत, मराठा समाजाची रोष ओढून घेऊन ठेवली नाही, पंकजाताई, आपण सोबत फिरण्याचा माणसांसिधी थोडा विचार करावा, आपण आपला मार्गदर्शक बदलावा असे संगून आ.सुरेश धस पुढे म्हणाले की, भीमराव धोडे यांचे कार्यकर्ते २०१९ च्या लोकसभा निवडणुकीत प्रीतम ताई चे विरोधात काम करत होते तेव्हा हे ओबीसी नेते कुठे होते? यांचे अर्धे आयुष्य झोपेत गेले आजांची कशाकशात गेले हे मी आता सांगत नाही